

ZEHRA'NIN DOSTLARI

Zehra, kedi, köpek, kümes hayvanları, koyun, keçi, at eşek gibi köyde karşılaştığı her hayvan tarafından, diğer insanlara nazaran, özel bir yakınlık görmüş. Her biri, Zehra'yı gördüğü an ya kuyruğunu hızlı hızlı sallamaya başlar, ya da bütün güçleriyle arka ayaklarının üstünde dururken adeta sarılmak ister gibi yaklaşırlarmış. Kimi onu gördüğü veya hissettiği yerden hızla koşarak yanına gelir, bacaklarına dolanır, kimisi de en tatlı sesiyle ona seslenmeden geçmezmiş.

Köyde, hayvanların, Zehra'ya gösterdikleri bu farklı davranış bir müddet sonra herkesin dikkatini çekmiş. Kimileri onu övüyor, kimileri de kıskanıyormuş. Aslında herkes bunun sebebini biliyormuş ama belli etmek istemiyorlarmış. Daha doğrusu hayvanlara Zehra gibi davranmak, onun gibi duyarlı olmak, ağır bir yük gibi geliyor, bunu gereksiz görüyorlarmış.

Ancak, o soğuk kış gecesi gerçekleşen talihsiz bir olay bütün köyün fikrinin değişmesine neden olmuş. Köyün en uzak yerinde bulunan saman ambarında yangın çıkmış. Bunu ilk hisseden hayvanlar olmuş. Yangının kısa süre içinde büyüyüp, ahşap evler ve samanla dolu köyü bir anda yok edeceğini anlayan hayvanlar, derin uykudaki köy halkını uyandırmak için seslerini yükseltmişler ama köylüler buna önem vermedikleri gibi uyandırıldıkları için çok kızıp, kimisi kediye köpeğe su atmış, kimisi eşeğini tekmelemiş. Kimisi ise evindeki, ağılındaki hayvancıkları, "gürültünüzden uyuyamıyoruz, defolun dışarı, nerde isterseniz orada bağırın" diyerek, o soğuk havada dışarı atmış.

O anda tüm hayvanlar sanki aralarında sözleşmişler gibi Zehra'ların bağ evine doğru koşmaya başlamışlar. Tabii, bu biraz zaman almış ama bir gariplik olduğunu hissedip uyanan Zehra, köpeği takip ederek uzaktaki alevleri görmüş ve babasına seslenmiş. Kısa süre sonra, tüm köylüler ellerinde kovalarla yangın yerine doğru koşuştururlarken, hayvanların aslında bunu en başında haber verdiklerini, birbirlerine utanarak itiraf ediyorlarmış.

Ertesi sabah köy halkı, geç kalmanın sonucu, büyük miktarda saman ziyan olduğunu gördü. Tatlı uykularından bir an olsun vazgeçip, hayvanlarının seslerine kulak vermedikleri için, bu onlara, bütün köyün yok olmasının yanında alınabilecek ufak bir ders olmuştu. Artık, tüm köylüler, Zehra gibi, hayvanları ve doğayı daha dikkatli izlemeye başladı. Beraber çalıştıkları ve onları besleyen hayvanlarının gerçek dostları olduğunu biliyorlardı. Onların davranışlarının, her zaman birer dostluk, dünyayı paylaşma ve dayanışma işareti olduklarını öğrenmişlerdi.

Öykü ile ilgili sorular:

1. Hayvanlarla Zehra'nın arası nasılmış?
2. Köylüler Zehra'nın hayvanlarla olan ilişkisini nasıl karşılıyorlarmış? Bunun sebebini biliyorlar mıymış?
3. Kış gecesi gerçekleşen olayı anlatır mısınız?
4. Köylüler yangından nasıl bir ders çıkarmışlar?
5. Evde beslediğiniz hayvanların değişik davranışlarını gözlemleyin ve arkadaşlarınıza anlatın.

- Öyküyü resimlendirip bize yollayın. Galerimizde sergilensin.
- Siz de Doğadan Ders Almak Değerine ait bir Öykü Yazın. Aramıza Katılın.

www.insanidegerleregitiimi.com